

Dosarul nr. 2ra-386/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul central (jud. C. Botnaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Albu, A. Toderaș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Ganea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Ganea împotriva Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” cu privire la restabilirea la muncă, repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Ganea și menținută hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul central

constată:

La 8 februarie 2016, Igor Ganea a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, intervenient accesoriu Inspekția Muncii cu privire la restabilirea la muncă, repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 1 septembrie 2010 în baza contractului individual de muncă nr. 174 a fost angajat în calitate de paznic la SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”. În această funcție a activat până la data de 15 decembrie 2011, când fost transferat în funcție de inginer de protecția muncii și tehnica securității.

Prin ordinul nr. 95/y din 16 decembrie 2015 a fost concediat în baza art. 86 lit. g) din Codul muncii, pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

A menționat că a luat cunoștință cu ordinul de concediere la data de 12 ianuarie 2016.

A considerat că ordinul de concediere a fost emis ilegal, în condițiile în care el nu cunoaște de careva încălcări anterioare ale disciplinei de muncă, de asemenea, nu cunoaște despre ordinele de aplicare față de el a sancțiunilor disciplinare.

Ordinul de concediere este bazat pe motive neîntemeiate, este indicat că nu a îndeplinit indicațiile șefului nemijlocit și a directorului întreprinderii de a efectua instructaj lucrătorilor care îndeplinesc obligațiunile de fochist, întemeind învinuirea în baza pct. 2.22 al Inspecției de serviciu, care stipulează că are obligația să respecte regulile și normele de protecție a sănătății și securității muncii, sanitare și securității antiincendiare.

A susținut că nu este de acord cu vina imputată, deoarece fochiștii sunt obligați să primească instructaj zilnic la locul de muncă nemijlocit de către șefii întreprinderii.

A considerat că concedierea sa a avut loc din motiv de răzbunare, în anul 2010 împreună cu alți lucrători a înaintat o acțiune privind restabilirea la lucru cu încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu împotriva SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, care a fost admisă, însă până în prezent angajatorul nu a achitat salariul încasat de instanța de judecată și a început concedierea pe rând a salariaților care au fost restabiliți la muncă.

A evidențiat că una din sancțiunile disciplinare aplicate în privința sa a avut loc în timpul când se afla în concediu medical. La fel, o altă încălcare a administrației a fost că l-a concediat în lipsa consultării prealabile cu organul sindical din unitate.

A indicat că prin acțiunile ilegale ale administrației SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” i-au fost cauzate suferințe psihice, au apărut probleme și neînțelegeri în familie din cauza eliberării sale de la muncă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 86, 87, 89, 90, 115 din Codul muncii, 3, 4, 69, 117, 128 CPC.

A solicitat restabilirea sa în funcția de inginer pe protecția muncii și tehnica securității în cadrul SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, încasarea de la pârâtă în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Soroca, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Igor Ganea, reprezentat de avocatul Efim Belous, casată hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Soroca și restituită cauza spre rejudecare în aceeași instanță în alt compelt de judecată.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul central, a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu persoana angajată în funcția de inginer pentru protecția muncii și tehnica securității la SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”.

Prin hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Igor Ganea și menținută hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul central.

La 21 decembrie 2018, Igor Ganea, prin intermediul Oficiului Poștal, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță, nu a examinat temeinicia sancțiunilor disciplinare aplicate la 8 și 9 iunie 2015, deși la examinarea litigiului urma să verifice corectitudinea aplicării tuturor sancțiunilor disciplinare care au stat la baza emiterii ordinului de concediere, indiferent de faptul dacă sancțiunile aplicate anterior au fost contestate sau nu.

A susținut că pe parcursul examinării cauzei a solicitat verificarea legalității ordinelor de sancționare emise anterior, însă instanțele de judecată au omis să se expună în această privință.

Faptul că avocatul ce-i reprezenta interesele, în cadrul judecării cauzei a indicat că aceste ordine nu prezintă obiectul litigiului, nu constituie bază de neexaminare a corectitudinii aplicării sancțiunilor disciplinare puse la baza emiterii ordinului de concediere. Mai mult ca atât, în susținerea afirmațiilor de încălcare a drepturilor sale, în instanță a solicitat să se facă cunoștință cu înscrisurile audio a ședinței de judecată, care conform legii sunt obligatorii, însă prima instanță a comunicat că din cauza defecțiunilor tehnice, înregistrarea audio nu s-a efectuat. În astfel de condiții este imposibilă verificarea veridicității procesului-verbal al ședinței de judecată, astfel această încălcare se egalează cu lipsa procesului-verbal al ședinței, fapt ce constituie temei pentru casarea hotărârii și remiterea cauzei pentru reexaminare în instanța de fond.

Recurentul a mai menționat că instanțele de judecată au desconsiderat faptul că indicația dată de administrația SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” prin ordinul nr. 113 din 9 octombrie 2015 nu a fost executată de el, deoarece nu au fost indicate termenele de executare, totodată el nici nu a dovedit să o execute că a plecat în concediul medical.

Drept urmare, a considerat că la emiterea hotărârilor contestate, instanțele ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material și procedural.

La 19 februarie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a depus referință la recursul declarat de către Igor Ganea, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 decembrie 2018 împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Ganea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Igor Ganea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Ganea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Igor Ganea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu